

Визволення

Микола Зеров

Зачотів, лекцій, дум і хвилювань
Позаду залишилися довгі смуги,
Коли їм тьмою крились виднокруги
І товариство їх топило в твань.

Щасливий час! Десь на вітрилах знань
Помчать тепера стовесельні струги:
Ніхто їм не розкаже скніти вдруге
У темну ніч і у безсонну рань.

Хто говорив про гострий біль прощання?
О як, часино виходу остання,
Чарує дорога твоя яса!

Де в'язні ті, що вирватись не раді?
І хто засвідчить, ніби є краса
У цій важкій острожній колонаді?

5.01.1934